

“GLAS NARODA”

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDEK, Treasurer

Place of Business of the corporation and address of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Se celo leto velja list za Ameriko in

Canado. \$3.00

pol leta. \$1.50

Leto za mesto New York \$4.00

pol leta za mesto New York \$2.00

Evropa za vse leta \$4.50

“ pol leta \$2.50

“ cetr leta 1.75

“ GLAS NARODA” inšača vsak dan izvzemni nedelj in praznikov.

“GLAS NARODA”

(“Voice of the People”)

used every day, except Sunday and

Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne

plačajo.

Danar naj se blagovno pošljati po

Money Order.

Pri spremembah kraja narodnikov

predimo, da se nam tudi projenje-

bivališče raznani, da hitrejje najde-

mo nadovnika.

Dopisom in pošljitvam naredite ta na-

zov:

“GLAS NARODA”

82 Cortlandt St., New York City.

Telpon 4687 Cortlandt.

Dopisi.

Cleveland, Ohio.

Dragi mi Glas Naroda:

Umriljivost naših rojakov v Ameriki rapidno narašča, grob raste poleg groba in dan na dan se pogrebci pomijejo k sv. Vidu s tem ali onim ranjim, ki je bil včeraj še čil in zdrav, a danes ga v najlepših možkih letih izročuje v črni grob. Koliko jih je od lanskega poletja zaslužila grobarja mož, ki bi po letih lahko živel najmanj še desetletje, tega zanunjam opazovalcem ne verjam.

Komaj se turobna novica raznesne med rojaki, da tega ni več, toliko še, da utihne jok najbližjih, že se žeče z druge strani nedanajem klic: oni je umrl. Taka žalostna vest nas je presenetila in užalostila celo slovensko naselbino v torek večer čne 14. svečana t. l., ko se je zvedelo, da je po kratki bolezni zatrisnil oči splošno rojak Fran Žele.

Fran Žele je deloval v javnosti kakih 5 let, od tod ga tudi slovensko prebivalstvo pozna kot pravega moža. Zato, dragi g. urenik, dovolite, da ob svežem grubu blagega moža spregovorim nekaj besedi, ne ravno o njemu kot osebi, saj on ni iskal sebe, ampak je deloval in živel za dobrobit slov, delavstva, zato naj meje besede veljajo blagim delam nepozabnega, zaslужnega moža, kakor nekog slov, naselbina v Clevelandu dosedaj še ni imela, ki bi se toliko trudil za splošnost, kot se je le on. Kruta usoda nam je pobrala moža v 40. letu starosti, ko je ravno dobil prava pota, kako bi koristil slov, življu v Clevelandu. Saj se je veliko trudil, a dosedanji trad plemenitega dela ni prišel do iste veljave, kot bi jo zadobil, ako bi ljudje take može bolj podpirali, nego pa kar iz slepe navade vsemu nasprotovali, karor se vedno dogaja.

Fran Žele je stanoval na 1128 izt. 63. ulice. Bil je dolgoletni predsednik največjega podpornega društva "Slovenija". Veliko se je tradil pri temu družtvu, da bi zbirali sklad za družbeno hirhalico ali zavetiske tekme, ki jej grozi, da jo izrije iz pozicije, ki si jih je Albion pridobil v stoljetju: bodi s pridnostjo in vstrajnostjo, bodi s krvijo svojih sinov.

Nemčija je danes prva država na svetu ne le, kar se tiče njene vojne moči, temveč tudi glede gospodarskega blagostanja in kulturne stopnje svojega prebivalstva. Mi, ki vemo in občutimo na svoji koži, da vse zdi prihaja za nas iz Nemčije, moramo ugotoviti z bolestjo v srebi, ali igrali bi ulogo tiča noja, ko bi zatiskali oči pred to, za nas toli hrdko resnico.

Sicer je žalostno, da se kakor ljudje ne moremo veseliti napredka naroda, s katerim smo v stalnih stikih: ali mi ne moremo drugače, ker vemo, da vsak napredek Nemcev pomenjuje nas nazadek – nevarnost. V svojem brutalnem egoizmu ne pozajmo Nemci drugače, nego sebe in svoj lastni narod in zato porabljajo svojo naraščajočo moč le še bolj v zatiranje šibkejših. To pa tembolj, ker je vsaka nemška kultura le zunanjka, ker so Nemci izrabili le zunanje dobrote napredka, ker se zreali vse nemške kultura le v tem, da so znali izborni porabiti vsa tehnična sredstva, ki jih je iznasel moderni napredok, ne da bi bili pri tem oplenjeni tudi notranjega človeka. Prilastili so si vse zunanje pridobitve moderne kulturne napredka, docim so ostali v svojem notranjem čutstvujuči v istem primitivnem stanju, v katerem so bili takrat, ko so ujih divje tolpe razsajale po italijanskih planotah. Pa, saj je to, kar trdimo mi takoj, priznal tudi nemški mislec – seveda v blagi in fini formi – sentence: da Nemec je lastna visoka stopinja inteligence uma, nedostajača jima pa inteligence – sreca!

Dokazov za to niti ne trebamo daščati. Imamo jih v grozodejstvih nemških – kulturovsev v južni Afriki; imamo jih v brutalnih protipoljskih zakonih na Prusku; imamo jih v poživinjenem preganjanju vsega slovanskega življa v Avstriji in posebno na Koroškem.

Ako pomislimo, kako ogromno silo tudi notranjega človeka. Prilastili so si vse zunanje pridobitve moderne kulturne napredka, docim so ostali v svojem notranjem čutstvujuči v istem primitivnem stanju, v katerem so bili takrat, ko so ujih divje tolpe razsajale po italijanskih planotah. Pa, saj je to, kar trdimo mi takoj, priznal tudi nemški mislec – seveda v blagi in fini formi – sentence: da Nemec je lastna visoka stopinja inteligence uma, nedostajača jima pa inteligence – sreca!

No, in sedaj se je ustavil njegov pogled na eni strani, pričel je čitati. In medtem, ko je čital, je postajal njegov izraz vedno resnejši, zagotonnejši. S takim izrazom ga je videvala preje pred poroko, ko je bil še sam za se, ko je živel še sam s seboj.

Poznalo se je tem besedam, da se ona, ki jih je izgovorila, kuja.

“Ne, dete moje, človek mora iti s časom, ne ostajati slabotno nazaj,

zadržavati ga pa ne more...”

Idung ni vedela, kaj bi odgovorila.

Te zadnje Deltene besede so vplile na njo kakor mil piš.

Sedela je še trenutek tu in ga opazovala.

Zdelo se je tako brezmiseln vse, kar je le napravil: napolnjevanje črnuljnika, iskanje papirja po prebivalstvu, razrezovanje pred kratkim doble nove knjige... Kaj je vse to brišalo njo, v kaki zvezi je bilo to z njenim življenjem?

No, in sedaj se je ustavil njegov pogled na eni strani, pričel je čitati. In medtem, ko je čital, je postajal njegov izraz vedno resnejši, zagotonnejši. S takim izrazom ga je videvala preje pred poroko, ko je bil še sam za se, ko je živel še sam s seboj.

Dvignila se je, ne ravno prav tisočstipila k durim in jih odprla s silo, da je zaškrpala klijunka, a Delten se vrnja v zgnani.

Obrnula se je še enkrat nazaj. “Ali si kaj rekel, Julij?”

On ni slišal niti zvoka njenega glasova, tu jo je minila potrežljivost in zapolnila je z vratni.

Šla je v svojo sobo. — V tem tem stanovanju je bila edina ta soba, ki je ni bilo poznati one hlastajoče ureditve. Brez štita sicer, ali vendar sledi nekem cilju notranje harmonije, je nanesla Idunu tu notri vse ono, kar je odgovarjalo njenemu poskušaju.

Ako pomislimo, kako ogromno silo tudi notranjega človeka. Prilastili so si vse zunanje pridobitve moderne kulturne napredka, docim so ostali v tem primitivnem stanju, v katerem so bili takrat, ko so ujih divje tolpe razsajale po italijanskih planotah. Pa, saj je to, kar trdimo mi takoj, priznal tudi nemški mislec – seveda v blagi in fini formi – sentence: da Nemec je lastna visoka stopinja inteligence uma, nedostajača jima pa inteligence – sreca!

Šla je v svojo sobo. — V tem tem stanovanju je bila edina ta soba, ki je ni bilo poznati one hlastajoče ureditve. Brez štita sicer, ali vendar sledi nekem cilju notranje harmonije, je nanesla Idunu tu notri vse ono, kar je odgovarjalo njenemu poskušaju.

Bila je v njej nekaka bolna božnjak pred vsem golim, praznim, neizpolnjenim, nasprotna modernemu duhu, ki nahaja lepoto v dostojanstvenem miru, široki ploski in umerni, lepi liniji, ter se z božnjajo izogiblje vsega natlačenega, prenapolnjeno. Ona je, nasprotna temu, skušala izpolniti vse kote in koticke, da se ne bi mogla v njej poravnati.

S tem je viselo vse polno raznih tehipov, temnobarvnih šalov in slik s temnimi okvirji, tako, da ni bilo videti skoraj nikjer kakše spranje zolte tapete. Bile so večinoma umetniško izvedene pokrajinske fotografije. Med tem je viselo tudi dvoje reproducij, in sicer silna Rubinsteinova glava, kar je naslikal kopie ženskega ruskega slikarja Rjeplina. Kakor pendant je visel poleg te glave portret Klingerjevega Nietzschea.

Ka je videla to sliko v razložbi, jo je takoj kupila. Reklo se je, da predstavlja Nietzschea, a ona je pritrdovala pokimala z glavo in mrimala: “Žal.”

To je bilo edino, kar jo je motilo na njej. Pozitivnost ugotovljene resnice je pri njej vedno zmanjševala vse subtilnega razpoloženja. Ona ni občutila nikoli potrebe, da bi si pri gotovih osebah predstavljala nekaj pozitivnega, pozitivnega. Alkumi fotografi so se z jami posmeli, ko je videla

brojnjem številu, ker s tem počastite naše vrle gospice pevke in vro navdušene gospode pevce. Pokazimo se hvaležne za njih trud.

Pri vsaki letni in polletni farni seji sklepal se je, na kak način bi se dal o kaj plačila našemu cerkvenemu pevskemu družtvu; govorilo se je mnogo, a storilo le malo. Zato pridi rojak, ter izpolni, kar si že obljudil, nameč, da rad žrtvuje na leto malo svoto za naš dien in hvale vredni pevski zbor.

K obili udeležbi vladljivo vabi pripravljalni odbor po Jos. Mavenu.

Hrepeneje.

Ljubavna agoda.

(Nadaljevanje.)

Že teden ali več je prešlo, odkar je bila poroka.

Bilo je včer in Iduna je hitro, kakor vodo, naročevala služkinji glede gospodinjstva in potem je odhitela v Deltene sobo.

Ko je vstopila, je ravno odmaševala steklenico črnula pri pisalni mizi. Na zelenem suku je ležal kupec listkov, da obišči kolesarja, ki je včerjano

zabeležil, da je dovolj vreden.

Zabeležil, da je dovolj vreden, da je dovolj vreden, da je dovolj vreden.

“Kaj delaš tu?” se je izvilo iz njenih prsi napol prešašeno, napol ogoren.

Pri tem se segnila po onih listkih s kolesarjem, ki so ležali na mizi, in jih zmečala v klobič.

On je pogledal, fino smeje se. “Ali še ni čas, Iduna, da postanešmo pametni?”

Ona se je zasmajala prisiljeno, vrnila klobič papirja v zrak in ga zpet včela, kakor žoga.

“Jutri lahko služkinja zakuri s tem papirjem”, je dejala.

“Ali se hudejš nad časom, da uhašaš.”

“Človek ga lahko začrnuje, ako hoče!”

Poznalo se je tem besedam, da se ena, ki jih je izgovorila, kuja.

“Ne, dete moje, človek mora iti s časom, ne ostajati slabotno nazaj,

zadržavati ga pa ne more...”

Idung ni vedela, kaj bi odgovorila.

Te zadnje Deltene besede so vplile na njo kakor mil piš.

Sedela je še trenutek tu in ga opazovala.

Zdelo se je tako brezmiseln vse, kar je le napravil: napolnjevanje črnuljnika, iskanje papirja po prebivalstvu, razrezovanje pred kratkim doble nove knjige... Kaj je vse to brišalo njo, v kaki zvezi je bilo to z njenim življenjem?

No, in sedaj se je ustavil njegov pogled na eni strani, pričel je čitati. In medtem, ko je čital, je postajal njegov izraz vedno resnejši, zagotonnejši. S takim izrazom ga je videvala preje pred poroko, ko je bil še sam za se, ko je živel še sam s seboj.

Dvignila se je, ne ravno prav tisočstipila k durim in jih odprla s silo, da je zaškrpala klijunka, a Delten se vrnja v zgnani.

Obrnula se je še enkrat nazaj. “Ali si kaj rekel, Julij?”

On ni slišal niti zvoka njenega glasova, tu jo je minila potrežljivost in zapolnila je z vratni.

Šla je v svojo sobo. — V tem tem stanovanju je bila edina ta soba, ki je ni bilo poznati one hlastajoče ureditve.

Brez štita sicer, ali vendar sledi nekem cilju notranje harmonije, je nanesla Idunu tu notri vse ono, kar je odgovarjalo njenemu poskušaju.

Ako pomislimo, kako ogromno silo tudi notranjega človeka. Prilastili so si vse zunanje pridobitve moderne

Jugoslovanska
Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GRADNIKI:

Predsednik: IVAN A. GERM, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZIC, Ely, Minn., Box 424.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15. St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 9483 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 7th St.
PETER ŠPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ČDOBOK:

IVAN KERZINSK, Burdine, Pa., Box 138.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Jednotno glasilo je: "GLAS NARODA", New York City, N. Y.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, in vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Opekarna je pogorela na Bregu pri Radovljici posestniku Jožefu Presečnu. Škoda je 15.000 K. ki je pa večina krita z zavarovalnino.

Umrl so v Ljubljani: Terezija Lipovsek, kuharica, 38 let. — Fran Žemljak, zasebnik, 32 let. — Evfratija Pauli, usmiljenka, 55 let. — Ivan Verbič, sin delavega tovarne, štiri meseci.

Obesil se je na leski pred hlevom hlapce g. Hriba v Vipavi, ponoči od 5. na 6. februarja. Baje se je nekoč že hotel — ali so mu vrv odtrgli. — Doma je iz Štajaka; pri g. Hribu je služil šele Štirinajst dni.

Tatvina v Rudniku. Dne 2. februarja je nek hlapec izvabil v rudnik delaveca Blaža Železnika, s katerim sta pri neki posestnici prenovevala. Ko se je Železnik zbulil je opazil, da je bila ukradela iz žepa srebrna ura vredna 6 K poleg tega denarnica, v kateri je imel 56 K denarja in nov klobuk, vreden 4 K. Njegov tovarš pa je neznan kam odnesel pete. Gospodini in hčeri je pa iz hvalenosnosti, da ga je prenočila, ukradela denarnico, v kateri je imela 1 K. 40 vin.

Uboj v Planini. Iz Planine poročajo: Na Svečnico so pili v Planini fantje iz Laz in Planine skupaj, kjer so se slednjih sprli. Ko so šli zvečer Lažani domov, sta ostala od družbe Janez Klemenc in Valentini Siliči zajaj in mirno šla za drugo družbo. Siliči steče naprej, da bi dohitel o stalno družbo in pusti Klemencia samega iti proti Lazom: Deset minut hoda od prostora, kjer sta se ločila, najde Klemenc v krvni ležati sredite mrtvega Siliča. Dobil je s posenom udarec po čelu in bil takoj mrtev. Pokojnik je bil miren fant, ki se je izgibal prepričju in pretepu, in gotovo udarec ni bil nujno namenjen. Kdo je izvršil ta grozni čin, še ni znano. Sodniška preiskava govorja najde storilca, vse govorijo so pravne. Kaj je krivo tako pogostuji kvavili dogodkov Planini? Med drugim gotovo nekatere bezmeje, kjer se daje prilika pijačevanju in prepričanju, kjer se že itak vinski pive na nesramen način molzejo in izrabljajo da zadnjega groša: mesto da bi se jih spravilo na hladno, dokler še niso polnopom omagani od pijače. Te pajzelj nai bi merodajne oblasti kratekomalo zaprle, da bi se ne dajalo toliko prilik prepričanju in pretepu, ki se končajo s smrto in ječo!

Negroda. Novo mesto, 6. februarja. V soboto, 4. t. m., popoldne je Kasteljev hlapec iz Kandije peljal težko obložen voz z novomeškega kolodvora v Kandijo. Ko pripelje do Škabertovih gostilnic, zavijajo konje na levo stran, vsled ledeno opolzke ceste zdrži voz na stran, ker ravno tam cesta proti kraju zelo visi, in cel voz se prevrne na hlapca. Težko poškodovanega in nezavestnega so potegnili izpod voza in ga prepeljali v kandijsko bolnico. Skrajni čas je, da se državna cesta v Novem mestu regulira, ker ta obilni promet, ki se tu vrši, je pasantom v največjo nevarnost. — V nedeljo, dne 5. t. m., popoldne se je težko poškodoval pri sankanju dr. Škapin, odvetniški kandidat dr. Slanec. Sankanje so napravili na bivši čravian cesti od Grmske kole do novega železnega mostu v Novem mestu. Pri sankanju je zadel ob cestni kamni v tako silo, da mu je počela ločuna na glavi; ker je s tem zaprl drugino prosto pot, se jih je več ugnal.

Trgovka s človeškim mesom. V Kranjice je nedavno prišla neka Franciska Zohar iz Belovara, ki se je predstavljala kot posestnica hotela "Orlik" v Belovaru. Pregovorila je malo, lepo dekle, Ljudmilo Skarlovnik, da je šla z njo, mislec, da dobi v hotelu dobro službo. V Belovarju pa je Skarlovnik spoznala, da je zašla v sramotno hišo, iz katere jo niso izpustili, ampak prisili k sramoti. Skarlovnikovi se je posrečilo s pomočjo nekega gosta poslati materi pismo, ki se je pripeljala v Belovar in s pomočjo policije je dobila hčer nazaj. Proti Francisci Zohar je napravljena ka-

PRIMORSKO.

Utonil. V bližini Kopra so potegnili iz morja nekega Antona Božiča. Ne ve se ali je utonil Božič vsled božasti, ali pa se je bil tako opil, da je padel v morje.

Promet z Indijami. V preteklem letu je priphalo v Pulj 3292 parnikov s skoro celo milijardo metrskih stotov prostornine in 770 jedrenic s prostornino 24 milijonov metrskih stotov.

Ispriden sin. Na prošnjo v ulici dei Verzier St. 1 v Trstu stanjuje Marija Borsatti so arretirali v soboto, dne 4. februarja, njenega 16letnega nezakonskega sina Humberta Lusina, ker je svojo mater ob vsaki priliki prepeljal.

Svedrovevi. V nedeljo, dne 5. t. m., zvečer ob 10. uri so ustavili v Starem mestu v Trstu moža, ki je nosil velik zavoj, ker se je zdel po svoji zunanjosti in svojem obnašanju policiji sumljiv. Pripeljal so ga na inspektrat v ulici Rettori. Tam so odpeli zavoj in našli v njem svile, ženske plăšče in druge, izveniče vse blago znamenovano z etiketami tvrdki Tropeani na Borznem trgu. Ko so prišli redare tja, so takoj spoznali, da imajo opraviti s svedrovevi. Iz ulice Becherie so bili vložili vrata, podprtano steno in prišli v prodajalno. — Prevrtali so blagajno, toda notri ni bilo nič, zato pa so ukradli iz nekega predala 50 K in odnesli streljen, kolikor so mogli, v vrednosti 4000 K. Tatovi so bili bržkone maskirani, ker se je našel v prodajalni star cilinder. Aretiranec je neki Grudevizza, ki je bil že neštetokrat kaznovan. Pozno ponori se je posrečil policiji še druga svedroveva arretirati.

Raznoterosti.

Ruski anarhist v Budimpešti. Policeja je zaprla 33letnega Petra Serafinova radi anarhističnega delovanja. Serafinov je bil pred enim letom v Moskvi na smrt obsojen, toda posredno so mu je zbeževali. Klatal se je po raznih evropskih mestih. Sedaj je prosil policejo, naj ga ne izroči ruskim oblastim, ker potem bo gotovo usmrščen.

Zupanje na Angleškem. Na Angleškem so trije kraji, v katerih imajo zupansko čast ženske. V mestecu Aldesburghu, ki ima 2500 prebivalcev, je županja doktorica medicine Mrs. Garrett Anderson. Mestu Oldham županje bogata posestnica Mrs. Lees, ki je stara 68 let, a še vedno odlična govornica. V mali občini Brecon v Walesu županje Miss Filip Morgan, stroga pristašinja abstinenčnega gibanja. Pri svojem nastopu je prepovedala opojne pižace pri vseh občinskih slavnostih in je gospodom uradnikom dovolila le, da smejo pri slavnostih kaditi.

Zgodovinski spisi izginili. Iz Budimpešte poročajo: Znani pisatelj baron Nyari je vložil proti akademiji znanosti in naunemu ministerstvu tožbo za odškodnino 60.000 K. Baron Nyari je hotel izdati zbirko zgodovinskih listin, ki mu jih je zapisal stric. Listine so bile še iz zapisnine vzgojitelja Karola VI. Ignacija Lovina, ki je bil poznejše šibeniški škof. Da bi Nyari dobil od naunega ministra za izdajo teh listin gumotno podporo, je priložil tozadnevi prošnjo omenjene spise. Pred dnevi pa je dobil baron Nyari obvestilo, da so te historične listine izginile na nemljuv način. Kljub temu, da se je Nyariju zagovorio, da se mogoče še najdejo dokumenti, je vendar vložil tožbo.

Kralj poljskih beračev, mož dvajsetih žena, aretiran. Na Ruskem Poljskem so aretirali takozvanega "kralja beračev" Davida Kočenca iz Holmeda. Ko je bil mladenič, je bil v listih, da je umrl berač, v česar postelji so našli mnogo denarja. To je imponiralo mlademu židku in postavil si je za cilj življenga, da tudi on postane bogat, ne da bi delal. Opazoval je, kako na Ruskem Poljskem evente beračenja in da nedostaje tem beračem le — organizacije in sistema. V vseh večjih krajih je močni David ustanovil organizacije beračev ter jih vodil po izgotovljenem načrtu. Organizacija se je silno razširila, nakar je David, imenovan "kralj beračev", v vseh večjih mestih: Lodzu, Kalisju, Lublinu ustavil tajne — šole za berače, v katerih so se "govenci" po "izvrstnih metodah" učili beračenja. V tem svojem delu je spoznal David tudi mnogo žensk, ki so se posvetile beračenju. Med temi je bilo nekaj tudi lepih žensk, katerim je David takoj dvoril in se z mnogimi poročil, "tako da je "kralj beračev" imel v vsakem mestu svoj dom. To je trajalo toliko časa, da ni policija posegla vmes. Sedaj je "kralj beračev" aretiran. Dokazali so mu že 20 slučajev bigamije. Sodniška razprava proti "kralju beračev" bo vsekakor zanimaliva.

JOVAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJVEČNEJŠI DNEVNIK!

Ije je moj prijatelj IVAN PUNGECAR! Doma je iz Jelševe st. 10, fara Trebelno na Dolenskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi naznam, za kar mu budem zelo hvalezen, ali naj se mi pa sam javi — John Nadu, Box 206, Seward, Pa. (21-24-2)

ZOZOR, SLOVENKE!

Madenič, star 27 let, prijetne vlasnosti, želi se seznaniti s Slovenko v starosti od 18 do 25 let. Jaz imam stalno službo z dobro plačjo in premoženje v gotovini, zato tudi ne glejam preveč na denar. Katero veseli se seznaniti z meno, naj blagovoli pisati na spodaj navedeni naslov ter priložiti sliko.

Frank Krizič, 1433 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill. (21-23-2)

ZOZOR!

Spodaj podpisani prodam zavojljeno odhoda iz tega mesta še skoro novo trivrstno harmoniko. Dela je Eustachius Wohlmutha iz Graeca. Za načinjenja pojasnila se obrnite na:

Albin Praprotnik, 586 N. Broadway, Aurora, Ill. (21-23-2)

Ije je nazaj Ivan ZUPANČIČ, po domače Trateček Janče iz Hančerže, fara Vače, okraj Litija? Svoječasno se je nazaj v Flemington, Kansas, in v sredi meseca marca se je preselil v Bingham Canyon, Utah. Rad bi zvedel za njegov naslov, ker mu imam poročati o druženjih zadavah. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nazaj, da mi javi, ali naj se sam oglaši. — John Zupančič, R. R. 2, Pittsburgh, Kansas. (21-23-2)

Ije je nazaj Martin ŠKODA? Pred treh meseci je bival v Rock Springs, Wyo., in je neznan kam odšel. Ker je pa član treh tukajšnjih družev, sem ga primoran pozvati, da se takoj oglasi in naznani, če hoče ostati še pri družtvih. Ob jednem ga prosim, da spolni družvene zahteve. — John Leber, 112 L St., Rock Springs, Wyo. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Martin ŠKODA? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

Ije je nazaj Josip KORDEŠ? Pred štirimi leti je bil v Chicago in potem je šel nekam v Colorado. Prosim cenjene rojake, ako kdo ve za njegov naslov, naj ga meni naznani, ali naj se pa sam oglaši. — John Klansek, Box 348, Miners Mills, Pa. (21-23-2)

SLAVON. DELAVSKA PODPORA ZVEZA

Vzpostavljeno dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pensilvanijski s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI UPRAVITELJ

Predsednik: MIHAEL ROVANČEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 222, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: JOSIP SVOBODA, K. F. D. I., Box 122, Conemaugh
Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAK, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

FROGTHWIT

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik poroč. odbora, Box 1, Uvale, Pa.
MIHAEL KRIVEC, poročnik, Box 224, Primero, Cele.
IVAN GLAVIČ, poročnik, P. O. Box 222, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. R. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, osroma njih učadniki se ujedno prešli podijeliši
časnarost na blagajnika in nikomur drugem. vse druge dejave pa
za glavnega tajnika.

V slujajo da opozijo društveni tajniki pri mesecnih poročilih, ali
sploh kjerisbodi v poročilih glavnega tajnika kakršnokolič, naj se
to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društvene glistile je "GLAS NARODA".

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA SLOVAN. DEL. PODP. ZVEZE

V pojaznilo krajevnim društvam Slov. Del. Podp. Zveze.

Več društev me je že vprašalo, kdaj bodo članice opravljene, oz. spejeti v Zvezu, in koliko članie se je že prijavilo. Na to vprašanje odgovarjam vsemi krajevnim društvam S. D. P. Z., da se jih do danes še ni zglašalo zadostno število, vendar sem prepričan, da vsako društvo čaka s članicami do tedaj, ko jih bole sto prijavljenih v Zvezu, potem pa da pristopí tudi k temu ali onemogoča društvo po več članic.

Na ta način, bratje, ne dobimo nikdar zadostno število članic, obratno pa sem prišel do tega, da naj bi vsako društvo sprejelo vsaj dve članici in Zvezu bi imela takoj zadostno število članic.

Prosim cenjene odbornike krajevnih društev, da delujejo na to, da pridobi društvo meseca februarja in marca vsaj po dve članice, ter naj se posluje dolične prošnje na glavni urad, tako da bodo članice v začetku meseca aprila opravljene do pristopa, kajti na ta način jih bo do tedaj zadostno število.

Pristopinja za članico je le \$1.50, dalje plačuje po 25 centov mesecnega asesmenta, a opravljena je da \$250.00 sestrnine. Več ugodnosti se pač ne more zahtevati za tca par centov, katero plačuje članica mesečno, kar se bode pa prihodnji konvenciji itak še zboljšalo.

Tiskovine za prošnje za sprejem članic naj se uporabljajo iste kot za člane.

Opozorjenjem ponovno vsa krajevna društva, da delujejo na to, da pridobite tudi članice v svoja društva, tako da ne boste treba enim članicam, katere so pristopile v Zvezu že pred več meseci, še nadalje čakati.

Ivan Pajk, glavni tajnik.

OLD SUREHAND.

POTNI ROMAN. SPISAL KAROL MAY.

Poslovenil za "G. N." E. P. L.

(Dalej.)

govoril svojemu bistromu prijatelju."

Sedaj se je Bloody-Fox, ki je dosegel moč, da ga je moral zadeva največ zanimali, prvič ogledil.

"Moj slavni brat Winneton naj mi dovoli eno vprašanje: Šiba-bigk se boste blizal zelo previdno, da ga nikt predčasno ne opazi. In če ga pričakujemo nekoliko vstran, se ne smemo njegovi poti približati v toliko, da bi nas mogel videti. Ali ni potem mogoče, da pride mimo, ne da bi mi zapazili njega in njegovih komanev?"

"Ne."

"Kar pravi Winneton, veliki glavar Apačev, temu ni ugovarjati; toda v puščavi ni pota, vsač vidnejne ne; le ena smrť je, s katere je mogoče zaviti na levo ali desno. Na ta način bi mogel zadevi Šiba-bigk na nas."

"Ne. Moj brat Fox maj vpraša Old Shatterhanda, da izve, zakaj pravim ne."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mora torej na vsak način pasti v roke. Njega in njegovih ljudij ne zavabimo mogoče semkaj, ker ne sme zaznati za novo pot, ampak zunaj v puščavi jih bomo zvezali in dobro stražili, dokler ni vse končano."

"In kaj boda s koli? Prej se je gorovilo, da jih odstranimo in zataknemo v dragi smeri?"

"To bodovali seveda storili, da prenotimo Povo-Umagiju."

"Kam ga izvabimo?"

"Hm! Kamorkoli, kjer ga lahko oboklimo in premagamo. Kaktejeva polja so se od zadnjic, ko sem bil tu, takoj izpremenila, da tega ne morem sedaj povedati."

"Ali smem staviti predlog?"

"Zakaj ne."

"Dober dan ježe od tukaj je veliko kaktejevo polje, v katero vodi pot, ki se pa vedno zožuje."

"Ali je dolga?"

"Če se jezdji počasi, skoraj dve uri, predno se pride na konec."

"Ali so kakteje stare ali sveže?"

"Obec je dovolj; goste so, zelo goste."

"To bi bilo seveda mesto, da si boljšega ne moremo želiti. Ali meni moj brat Winneton, da je pripraven na ta način?"

Apač je pokimal in odgovoril:

"Kmanče bomo pognali v ta kakus."

"Potem smo gotovi s tem, kar smo se morali dogovoriti za danes in jutri: drugo odložimo za prihodnjič. Solnce že zahaja in čas je, da se odpravimo k počitku, katerega potrebujemo, da smo jutri sveže."

Pripridili smo vsi. Konje smo oskrbeli z vsem, kar jih je mogoče nuditi oaza, in Winneton se je podal k svojim Apačem, da dă povelja in počake pot v oazo, ker so morali napojiti konje in se tudi sami oskrbeti z vodo; potem smo polegli na ležiščih, katere nam je pripravila mati Sanna.

"Rad priznam, da ima Old Wabble in ga trdi, da jih nismo samo kos, ampak da jih prekašamo. Toda tega nočem utemeljevati s tem, da smo veliki, ki me bo gotovo poslušal."

"Kdo je to, sir?"

"Šiba-bigk, mladi glavar. Svoje življenje ima nam zahvaliti, bil je tukaj Bloody-Foxov gost in takrat je bil besed, da kraja ne izda. To je več, kakov potrebujemo."

"Radoveden sem, če se ne motite. Saj vidite, kako je držal besedo. Obljubil je, da oaze ne izda, pa hoči vendar privesti tristo Komanci semkaj!"

"Upam, da ne bude treba dolgočakati, da pride."

"Jutri zvečer bodo tukaj."

"Že pri oazi?"

"Da. Dvomin, da bi se motil v svojem preračunu?"

"In potem ga bodemo obokili?"

"Da."

"Pozociti?"

"Mogoče že podnevi. Čim prej pride, tem prej ga bodemo obokili."

"Potem moramo pa vedeti, kaj pride; poslati mu moramo nasproti odgovetja."

"To bi bila velika napaka."

"Kako to?"

"Ker bi zapazil sled in bi se mu vzbudila sumnja!"

"Hm! Torej brez ogleduhov! Kako izvemo, kajdaj in te — — —"

"Moj stari brat sme biti prepričan, da ve Old Shatterhand, kaj reče in dela," mu je presekal Winneton.

"Pozabljate, da Komanci ne vedo, da smo tukaj. Saj vendar mislim, da bodo imeli opraviti samo s stanovaleci te hiše."

"Hm, da, že mogoče! Toda obokljene ni tako lakko, kakor mislite."

"V tem slučaju prav lahko. Prisjetni jih moramo do kaktejevih nasadov. Notri ne morejo, in potem ni treba drugega, kakor da jih obokljeno v polkrugu. Od zdaj imajo neprivedljivo kakteje, in pred seboj tristo števili, ki jih je le petdeset, bi morali biti blazni, če bi mislili, da

južno, medtem, ko je le nekaj izdelovali moč jedilo na desni. Najblizjiji smeri smo si bili Winneton, Old Surehand in jaz; in tudi mi nismo jeličiči cisto skupaj, ampak tako da le drugi drug in drugač.

"Moj slavni brat Winneton naj mi dovoli eno vprašanje: Šiba-bigk se boste blizal zelo previdno, da ga nikt predčasno ne opazi. In če ga pričakujemo nekoliko vstran, se ne smemo njegovi poti približati v toliko, da bi nas mogel videti. Ali ni potem mogoče, da pride mimo, ne da bi mi zapazili njega in njegovih Komanev?"

"Ne."

"Kar pravi Winneton, veliki glavar Apačev, temu ni ugovarjati; toda v puščavi ni pota, vsač vidnejne ne;

le ena smrť je, s katere je mogoče zaviti na levo ali desno. Na ta način bi mogel zadevi Šiba-bigk na nas."

"Ne. Moj brat Fox maj vpraša Old Shatterhanda, da izve, zakaj pravim ne."

(Dalej pripovedala.)

Kje je ANTON AVSEC? Doma je iz Vrh pri Ložu na Notranjskem. Pretečeno poletje se je nahajjal v Kalvat, Mich. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegovo naslov, naj mi ga naznani, za kar bodo občini v slovenskih časopisih, zato da mogel zadevi Šiba-bigk na nas."

"Ne. Moj brat Fox maj vpraša Old Shatterhanda, da izve, zakaj pravim ne."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mora torej na vsak način pasti v roke. Njega in njegovih ljudij ne zavabimo mogoče semkaj, ker ne sme zaznati za novo pot, ampak zunaj v puščavi jih bomo zvezali in dobro stražili, dokler ni vse končano."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mora torej na vsak način pasti v roke. Njega in njegovih ljudij ne zavabimo mogoče semkaj, ker ne sme zaznati za novo pot, ampak zunaj v puščavi jih bomo zvezali in dobro stražili, dokler ni vse končano."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mora torej na vsak način pasti v roke. Njega in njegovih ljudij ne zavabimo mogoče semkaj, ker ne sme zaznati za novo pot, ampak zunaj v puščavi jih bomo zvezali in dobro stražili, dokler ni vse končano."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mora torej na vsak način pasti v roke. Njega in njegovih ljudij ne zavabimo mogoče semkaj, ker ne sme zaznati za novo pot, ampak zunaj v puščavi jih bomo zvezali in dobro stražili, dokler ni vse končano."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mora torej na vsak način pasti v roke. Njega in njegovih ljudij ne zavabimo mogoče semkaj, ker ne sme zaznati za novo pot, ampak zunaj v puščavi jih bomo zvezali in dobro stražili, dokler ni vse končano."

Fox me je vprašajoče pogledal, kar tudi drugi, in jaz sem izjavil:

"Becle bi mogel priti s prave smeri, rdečkočeče pa ne. Indijanci imajo posebno razvit čut, kakor pit, ki leti v zraku na milje daleč, ne da bi izgredil smer. Potem moramo pa tudi pomisliti, da mora prva četa, ki pride, označiti pot s koli. To je delo, katerega ne smemo prezreti. Šiba-bigk nam mor